

Van de voorzitter

Gestolen goed gedijt niet

Vanuit een zonovergoten Frankrijk, ergens in de Ardeche en later in de Alpen. Hebben wij diverse tochten gemaakt, lopend, met de auto, maar ook met de fiets. En vooral met de fiets kom je op plekken die met de auto en/of lopend niet te bereiken zijn. Zo ook die keer dat we langs een, naar ons idee moestuinen complex reden. Stukken grond keurig gerangschikt, gescheiden van elkaar door middel van kleine betonnen kanaaltjes met stromend water. De één met een vervallen schuurtje, de ander met een klein huisje. Waarbij je je afvraagt, gezien de troep eromheen met hoeveel personen er in gewoond wordt. De volgende vol met (kapot) kinderspeelgoed en dan weer één met een kas en fruit en groente in overvloed. Vol verbazing en even bijkomen van het fietsen in de bergen hebben we staan kijken naar deze tuin. Wat doen zij anders dan wij, waar kunnen we wat afkijken/ leren van hen. En nu we er zo naar staan te kijken, die pruimen aan de boom..... zouden die al rijp zijn? Wij hadden ons slecht voorbereid en beschikte alleen over een klein flesje 'warm' water. Ik had in de omgeving nog niemand gesignaleerd en een paar pruimen zullen ze echt niet missen.

Op dat moment dacht ik aan de huisregels op onze vereniging, alleen dat wat er OVER de erf grens hangt mag je plukken en nuttigen. Helaas, hoe ik ook ging staan en naar die boom keek, nergens hing er een pruim die ik kon plukken. Met de teleurstelling in de benen fietsten we verder en kwamen in het volgende dorpje op een marktje terecht. Een echt Frans marktje. Geen commerciële kramen, maar louter en alleen lokale boeren met door hen zelf gekweekte groente en fruit. Nectarines, druiven, en natuurlijk pruimen. Nadat we de fietstassen hadden volgeladen en een praatje hadden gemaakt zijn we naar een uitkijkpunt gefietst. Onder het genot van de 'gekochte' pruimen, een kleine slok 'warm' water en wetend dat je als toerist teveel hebt betaald genieten we van onze vakantie.

Met groet,

Bas Piepenbroek